

Landbúnaðurin!

Kann hann koma aftur á føtur?

Vit liva av framleiðsluni. Okkara vælferð liggur so á, um vit kunnu skipa okkum so, at allir framleiðslumøguleikar verða troyttir.

Viðvíkjandi landbúnaðinum er svarið lætt at koma til, men ikki stuttligt og upplýftandi.

Jørðin gevur okkum ikki tað, ið hon annars kundi, um vit vóru menn at rokja hana og troyta hana.

Hvar er feilurin?

Her kunnu svørini vera ymisk.

Men eitt svar verður at ljóða allastaðni:

Jørðin kann ikki geva tað sama sum t. d. áður í gamlar dagar, tá ið garðarnir vóru betri mannaðir enn nokur slupp. Hon kann ikki geva tað sama,

um mannakraftin ikki er bytt um við maskinkraftina.

Og tað er fækstu staði, at menn eru farnir at nýta maskin kraftina nakað til munar í jarða arbeiðinum.

Eitt ljósunarorðið má tí verða, at menn ið fáast við jørð, megna lera seg at nýta tað rettu maskinkraftina, og teimum má verða gjørt møgult at fáa hendur á hesa kraft til laga ligastu treytir.

Her má altso lærdómur

BILVANLUKKA Í VESTMANNA

Í gjármorgunin hendi ein bilvanlukka í fjøllum við Vestmanna. Ein bilur við 7 monnum fór út av veggum og ein av monnum, vrakarakontrollørur Jákup á Rógvi Andreassen kom at leggja undir bilinum og doyði á staðnum.

og góð láni- og studningskor.

Men spurningurin er ikki úti við hesum.

Tá ið framleitt er, má landbúnaðurin sleppa av við vörur sínar, og tað, fóður og tól megna keypast til biligastu prísir, ið gevast innan fyri sum uttan fyri ríkið.

Og her kann tann einstaki ikki loysa uppgávuna.

Her má samtaka til, skilagóð samtaka.

Allur landbúnaðurin má leggja saman í eitt landsandéis felag, sum tekur saman við landsandéisfeløgum í Danmark, Noregi, Svøríki og kanska ikki seinast: íslendsku andéisfeløgini.

Henda stóra samgonga brýtur við gamlar gøtur, og kanska onkur vil siga, at hon rýkur av tí, sum sosialistar hava góðtikið og ofta tikið framum reina nationalisering.

Men er roykurin góður, og ber hann boð um nýggjar og betri tíðir, so má hann eisini falla landbúnaðinum væl.

Bacalao fær nýmótans maskinur til flakaskurð

Mánadagin byrjaði Bacalao flakaskurð við tveimum nýggj-maskinum, sum kunnu skera 100 tons í ráfiski til flok um samdøgrið. Hetta er samí kapacitetur, sum teir hava í Foroyingahavnini. Tá flakaskurðin verður at ganga í døgndrift,

verða 100 fólk at hava arbeiði á hesi deild hjá Bacalao. Í lotuni arbeiða eini 300 fólk á øllum deildunum tilsamans.

Ein høvuðstreyt fyri, at hetta nýggja virki skal koma at arbeiða so sum ætlað er, og sum tað hevur umstøður og arbeiðstól til, er at tað fær nóg stór-an tilflutning av fiski.

Við hesum nýggja virki er tað nú gjørligt í Foroyum at skera yvir 400 tons av ráfiski til flok um samdøgrið.

Hetta nýggja flakavirki er í teim nýbygdu húsum hjá Bacalao. Henda velduga borg er ikki enn liðug. Har verður m. a. frystirúm, ið skal kunna frysta 25 kuldastig. Eitt goymslurúm, einar 4000 kubikmetrar verður innrettað sum kølurúm.

Hetta er eitt veldugt arbeiðsskapandi virki. Eitt virki, ið vit øll ynskja góða eydn.

Minkaskinn til London

Á söluppbóði í London skulu skulu seljast 3.400 minkaskinn, sum eru send frá minkafarminum í Hoydølum.

Ein farmur er fyrr farin av landinum. Tað var í fjør, tá umleið sama nøgdn varð send til København. Teir rokna við at fáa betri prís í London. — Ætlandi verður samlaða framleiðslan í ár 7.000 skinn. Tað eru 3.000 alidjór á farminum.

Prisurin liggur vanliga um kr. 100 fyri skinnið; tó koma summi uppá 200 kr.

BUMBURNAR BRESTA

Í teimum báðum diktaturstýrdu londunum Spania og Portugal kókar stóðugt undir loki. Fleiri bumbubrestir hava

verið har í seinastum. Ein blumba, sum var stillað til at bresta ásetta tíð, brast við ein rettarsal í Madrid, og seinni ein í Valencia.

Blóðini hava fingið brev frá einum flægsskapi, ið nevni seg Iberiska frælsisráðið, og sum sigur seg at standa aftan fyri bumbulopini.

Hertænastu?

Til valið dyktu tjóðveldismenn á við, at vit føroyingar høvdu herskyldu.

Vit javnaðarmenn flingu tað váttað frá hægsta staði, at vit óvurra herskyldu høvdu.

Nú er valið yvirstaðið.

Men fólk eiga nú at fylgja við og leggja sær í geyma, hvort ið verður at vísa seg at vera tann, sum sannleikan segði.

Verða ikki føroyingar at fara í »troyggjuna« sum danir, hevur tjóðveldið misbrúkt sannleik an og villleitt við vitandi og vilja. So vilja fólk siga og taka støðu til flokkin har eftir. Ti uppá ósannind kann ein maður ikki — og enn minni eitt fólk — byggja liv sitt.

Og verður uppástandur tjóðveldisins at ganaga út og tað visir seg, at føroyingar tross tað, at javnaðarmenn noktaðu tað, verða danski ráðharri Lars P. Jensen, P. M. Dam og aðrir javnaðarmenn at standa líka so ljótir.

Ein Sjálvtryggjari

Mangt kann tykjast lógið. — Men kunnu hava sínar privatu meiningar. Men menn kunnu eisini hava so »privatar« meiningar, at tær burt sagt eru til tær fyrri samfelagið.

Hygga nú Dimmalætting. Hon skriver »nok sá nydeligt« um sosialu neyðsynjarmálini, sum vit av øllum alvi eiga at verja — og útbyggja. Henda stóða er alla eru verd.

Men í blaðnum beint framman undan skriver ein »sjálvtryggjari« um broytingar í vanlukkutrygging. Henda grein er ein so »grellur« mótsetningur til leiðarin í sama blaði, bert eitt nummar seinri. Tað er helst tað »fria orðið, ið ger henda mótsetningin møgulegan í hesum blaði.

Men sjálvtryggjarin harmast um, at nú megna teir, sum skulu njóta gott at tryggingini, um illa skuldi borið á, gjalda meira — og av greinin at skilja, gjalda meira fyrri ongan bata.

Ja, um so var, so er tað ein stórur parodiur.

Men tað er bara als ikki, sum blaðið — greinskrivarin vil gera seg til talsmann fyrri.

Greinskrivarin kann ikki vera annað enn ein persónur, sum setur sínar privatu meiningar sum tær einastu beinu. Og tað ringasta: greinskrivarin setur við vilja nakað saman, sum als ikki passar — bæði í einum og øðrum føri.

Greinin er so óndskapsfull, at henni er ikki vert at geva orð aftur. Tað kann ikki bera annað til enn at blaðstjórnin hevur verið gáloysin og gloymt at lesa greinina. Hevði hann gjørt tað, so var hon farin í pappirskurvuna.

Men login sjálvtryggjari er, sum vil upphalda einum stovni sum letur eins nógv í umsiting sum í skaðendurgjöldum. Er tað ikki peningin, hann vil hava um óhapp skuldi borið á?

Ella hvat?

Meira um miljónir

Teir søgdu, at tað var einki í javnaðarmannataluni um 60-miljónagrunnin.

Tit veljarar í Norðoyum, ið høyrdu Hákun Djurhuus, Sámal Petersen og Johan Simonsen verða við, at einki annað enn valagn var í javnaðarmanna frásøgn um ætlanina at stovna ein 60 miljónagrunn til at loysa tær heilt stóru uppgávurnar innan fyri vega-, havna- og ravnagns- og aðra uppbygging, minnst nú og viti, um 60 miljónagrunnurin bara var eitt valbluff.

Menn skulu ikki hava loyvi at bluffa meiri enn eina ferð.

Lønir

Um nakar fastlontur, ið hevur fingið løn sína hækkaða, droymir um, at arbeiðsmenn og fiskimenn vilja vera við at gjalda hesar lønir uttan sjálvir at fáa rættvisan lønarbata, so fer hann skeivur.

Arbeiðsmenn og fiskimenn krevja somu lønarabøtur sum er fallin øðrum í lut.

Her verður so hjá tingingum at finna eitt lønarlag, sum allir partar kenna er rættvíst, sum tryggjar øllum rættvisan lut í landshúsráðunum.

Hendir ikki hetta, so verður eldur í skálanum.

Arbeiðs- og fiskimaður.

Skeið í nautiskum tólum fyri skiparar

Á sjómannsskúlanum verður í januar/februar hildið eitt ella fleiri skeið í hesum nautiskum tólum:

RADAR
RADIOBERING
CONSOL
EKKOLODD
DECCA

Fyrsta skeið byrjar mánadagin t. 7. januar kl. 13. Teir, ið ætla sær á skeið verða biðnir at siga skúlanum frá innan 20. december.

FØROYA SJÓMANSSKÚLI